

บทที่ 5

การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทที่ผ่านมาได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการให้ตำรวจอาชรักรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ จำนวน 150 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อวัดตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอายุงานปัจจุบัน 2) ปัจจัยทางจิต ได้แก่ เจตคติในการทำงานและอิทธิบาท 4 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้เป็น 3 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มแยกย่อยเป็นการขยายผลตามสมมติฐาน และการวิเคราะห์เพิ่มเติม

การนำเสนอข้อมูลในบทที่ 4 จะวิเคราะห์ตามลำดับของตัวแปรอิสระเป็นหลัก ซึ่งตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยนี้คือ พฤติกรรมการปฏิบัติงาน

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาวิจัยที่นำเสนอต่อไปนี้ เป็นการนำเสนอเพื่อสรุปผลการศึกษาวิจัยตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้

1. ตำรวจอาชรักรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ตำรวจอาชรักรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีระดับการศึกษาต่างกันไม่พบว่ามีพฤติกรรมการปฏิบัติงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ตำรวจอาชรักรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เจตคติต่อการทำงานและอิทธิบาท 4 ของตำรวจอาชรักรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของตำรวจอาชรักรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

1. จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่าตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 23 – 30 ปี, 31 - 38 ปี มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 39 - 46 ปี เจตคติต่อการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 47 - 54 ปี เจตคติต่อการทำงาน มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 1 – 8 ปี เจตคติต่อการทำงาน มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 – 16 ปี , 17 – 24 ปี และ 25 – 32 ปี เจตคติต่อการทำงาน มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เจตคติต่อการทำงาน มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี เจตคติต่อการทำงาน มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากสมมติฐานที่ 1 ซึ่งกล่าวว่า " ตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน " ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานนี้ได้นำมาวิเคราะห์ความแตกต่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 4 และ 5 ตำรวจอากรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานต่างกัน แต่

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติงานของอายุแต่ละช่วง พบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 23 – 30 ปี และ 31 - 38 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 47 – 54 ปี กล่าวคือ ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุมากกว่า แต่จากการประมวลเอกสารที่ผ่านมาพบว่า ผู้ที่มีอายุมาก จะมีพฤติกรรมการทำงานดีกว่าผู้ที่มีอายุน้อย เช่น อุทัยรัตน์ เนียรเจริญสุข (2544) พบว่า พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องประดับที่มีอายุมากมีพฤติกรรมการทำงานดีกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยกว่า ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องเอกสารงานวิจัยที่ได้ประมวลมา แต่อย่างไรก็ดี ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุมากนั้นจะมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานน้อยกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุน้อยกว่าได้ ทั้งนี้เนื่องจากงานรักษาความปลอดภัยต้องการบุคลากรที่ไม่เพียงมีความเชี่ยวชาญในการรักษาความปลอดภัย มีความกล้าหาญ มีจิตใจมั่นคงแล้ว ในเรื่องสุขภาพ ความแข็งแรงของร่างกาย ถือว่าเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ประการหนึ่งของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเท่านั้น ดังนั้น ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุมากแล้วนั้น ประสิทธิภาพในการทำงาน ความพร้อมทางด้านร่างกาย เช่น สายตา ความจำ หรือความแคล่วคล่องว่องไวหรือความคล่องตัวในการทำงานต่าง ๆ ลดลง ก็ทำให้พฤติกรรมในการปฏิบัติงานลดลงด้วยเช่นกัน

จากการสรุปผลสมมติฐานที่ 2 ซึ่งกล่าวว่า "ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน" ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานนี้ได้นำมาวิเคราะห์ความแตกต่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 พบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่พบว่ามีพฤติกรรมการปฏิบัติงานต่างกัน อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติงานของตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญในแต่ละระดับการศึกษาพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกับตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มี

พฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกับตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการประมวลเอกสาร งานวิจัยที่ผ่านมา จะพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีพฤติกรรมการทำงานสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ เช่น อุทัยรัตน์ เนียรเจริญสุข (2544) พบว่า พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องประดับที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่ามีพฤติกรรมการทำงานดีกว่าพนักงานที่มีวุฒิการศึกษาน้อยกว่า ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ได้ประมวลมา

จากการสรุปผลสมมติฐานที่ 3 ซึ่งกล่าวว่า "ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่มีอายุงานต่างกัน จะมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน" ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานนี้ได้นำมาวิเคราะห์ความแตกต่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 7 และ 8 พบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่มีอายุงานต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกัน และจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติงานของตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญตามอายุงานแล้ว พบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 1 - 8 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกับตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 - 16 ปี และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 - 16 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ที่มีอายุงานระหว่าง 1 - 8 ปี

ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 1-8 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกับตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 25 - 32 ปี และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 1 - 8 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 25 - 32 ปี

ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 - 16 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานแตกต่างกับตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 25 - 32 ปี และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 - 16 ปี มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานดีกว่าตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 25 - 32 ปี

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานน้อยกว่าจะมีพฤติกรรมการทำงานปฏิบัติดีกว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานมากกว่า ซึ่งจากการประมวลเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมาจะพบว่า ผู้ที่มีระยะเวลาการทำงานเป็นเวลานานกว่าจะมีพฤติกรรมการทำงานสูงกว่าผู้ที่มีระยะเวลาการทำงานเป็นเวลาน้อยกว่า แต่อย่างไรก็ดี จากการที่พบว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานน้อยกว่าจะมีพฤติกรรมการทำงานปฏิบัติดีกว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานมากกว่า อาจเนื่องมาจากตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานมากกว่า มักจะทำงานในระดับที่สูงขึ้นซึ่งอาจมีการลงมือปฏิบัติจริงน้อยลง ประกอบกับความเคยชินในการทำงาน อาจทำให้เกิดการมองข้ามหรือละเลยบางอย่างไปได้ เช่น ไม่จำเป็นต้องเข้าประชุมเนื่องจากทราบว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร เป็นต้น จึงอาจมีพฤติกรรมการทำงานที่ลดลงไปบ้างได้ แต่อย่างไรก็ดี ผลการวิจัยที่ได้นี้ยังไม่ชัดเจนมากพอที่จะกล่าวสรุปได้ว่า ตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานมากกว่าจะมีพฤติกรรมการทำงานดีกว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุน้อยทั้งหมด จากผลการวิจัยพบว่า ตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 - 16 ปี จะมีพฤติกรรมการทำงานดีกว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 1 - 8 ปี และ 25 - 32 ปี ทั้งนี้เนื่องจากมาจากตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานระหว่าง 9 - 16 ปี นั้น มีความชำนาญในการทำงานมากกว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุน้อย ขณะเดียวกันสภาพร่างกาย ความแข็งแรงหรือจิตใจยังมีความแข็งแรงมากกว่าตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุงานมากซึ่งน่าจะเป็นตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุมากแล้ว จึงอาจส่งผลให้มีพฤติกรรมการทำงานที่ดีกว่า

จากการสรุปผลสมมติฐานที่ 4 ซึ่งกล่าวว่า " เจตคติต่อการทำงาน และอิทธิบาท 4 ของตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงาน ของตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ " ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานนี้ได้นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 9, 10 และ 11 พบว่า เจตคติต่อการทำงานของตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงานของตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ซึ่งจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานของตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ พบว่า ตำรวจอารักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน

จะมีพฤติกรรมการทำงานที่ดี จากการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า ตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 39-46 ปี เจตคติต่อการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงาน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ วรูม (Vroom 1964 อ้างใน อ้อมเดือน สดมณี 2530) ที่ศึกษาเจตคติของคนต่อการทำงาน พบว่า ทักษะที่ดีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับ อิศรียา สดมณี (2546) ที่พบว่า เจตคติต่อการทำงานของตำรวจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของตำรวจท่องเที่ยว

ส่วนตัวแปรอิทธิบาท 4 ของตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ก็พบว่า อิทธิบาท 4 ของตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงานของตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ และจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานของตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ พบว่า ตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีลักษณะตามหลักอิทธิบาท 4 สูง จะเป็นตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีพฤติกรรมการทำงานดี

จากการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า ตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 23-30 ปี และ 31-38 ปี มีลักษณะอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงาน แสดงว่า ตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีอายุระหว่าง 23-30 ปี และ 31-38 ปี ที่มีลักษณะตามหลักอิทธิบาท 4 สูง จะเป็นตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่มีพฤติกรรมการทำงานดี แสดงให้เห็นว่า อิทธิบาท 4 ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

การรักษาความปลอดภัยนั้น เป็นการช่วยให้บุคคลหรือคณะบุคคลสำคัญ ไม่ว่าจะ เป็นทั้งระดับชาติหรือระดับโลกให้ปลอดภัยจากความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายต่าง ๆ การที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งในที่นี้ หมายถึง ตำรวจอารักขารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญจะประสบความสำเร็จในหน้าที่ได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง ทั้งความเข้าใจ ความพอใจในวัตถุประสงค์ของการทำงาน มีความมานะอดทน ไม่ย่อท้อ และเห็นว่า อุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งท้าทาย รวมทั้งยังต้องใช้สติปัญญาไตร่ตรอง คิดหาวิธีการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านั้น คือ อิทธิบาท 4 นั้นเอง นอกจากนี้ การมีอิทธิบาท 4 ที่สูง หากประกอบเข้ากับปัจจัยอื่น ๆ เช่น เจตคติที่ดีต่อการทำงาน ย่อมส่งผลให้งานเกิดประสิทธิภาพตามที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ กนิษฐา ตันตพันธ์ (2541) ที่พบว่า อิทธิบาท 4 กับเอกลักษณ์บทบาทเชิงวิชาชีพ ต่างก็เป็นตัวพยากรณ์พฤติกรรมการทำงาน

พยาบาลหรือการทำงานของพยาบาลได้ดี ทำให้เห็นได้ว่า อิทธิบาท 4 มีส่วนสำคัญในการแสดงพฤติกรรมโดยเฉพาะพฤติกรรมการทำงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ คือ สมมติฐานข้อ 1, 3 และ 5 มีเพียงสมมติฐานข้อ 2 เท่านั้นที่ผลการวิจัยไม่สนับสนุน

ข้อจำกัดของการวิจัยนี้

ตัวแปรพฤติกรรมการทำงาน ที่นำมาศึกษาเป็นตัวแปรที่ถูกกำหนดขึ้นตามลักษณะการทำงานของตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ผลที่ได้จากการวิจัยนี้จึงนำไปอ้างอิงได้เฉพาะกลุ่มประชากรที่เป็นตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลที่ได้การวิจัยในครั้งนี้บางส่วนไม่สอดคล้องกับการประมวลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรได้

1. ศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรที่อาจส่งผลต่อการปฏิบัติงาน เช่น บรรยากาศองค์การ แรงจูงใจในการทำงาน

2. ศึกษาขยายผลที่ได้เพิ่มเติมในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และมีความชัดเจนมากขึ้น

3. ศึกษาวิจัยเชิงทดลองเพื่อสร้างแบบฝึกอบรวมแก่ตำรวจอาชีวรักษารักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ โดยการพัฒนาอิทธิบาท 4 และ เจตคติต่อการทำงาน

3. ศึกษาเพิ่มเติมในระดับนโยบาย เช่น การปรับอัตราใหม่ การทำงานของระดับปฏิบัติ